

Četvrtak nakon Presvetoga Trojstva

TIJELOVO: SVETKOVINA PRESVETOGLA TIJELA I KRVI KRISTOVE

PRVO ČITANJE

Hranio te mǎnom za koju nisi znao ni ti ni tvoji oci.

Čitanje Knjige Ponovljenog zakona

Pnz 8, 2-3. 14b-16a

Mojsije reče narodu:

»Sjećaj se svega puta kojim te Gospodin, Bog tvoj, vodio po puštinji ovih četrdeset godina da te ponizi i iskuša i dozna što ti je u srcu: hoćeš li držati zapovijedi njegove ili nećeš. Ponizivao te i glađu morio, a onda te hranio mǎnom, za koju nisi znao ni ti ni tvoji oci, da ti pokaže kako čovjek ne živi samo o kruhu nego da čovjek živi o svakoj riječi što izlazi iz usta Gospodnjih.

Nemoj zaboraviti Gospodina, Boga svoga, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva; koji te proveo kroz onu veliku i strašnu puštinju, kroz zemlju plamenih zmija i štipavaca, suhim i bezvodnim krajem; koji ti je izveo vodu iz stijene tvrde kao kremen; koji te u puštinji hranio mǎnom, nepoznatom tvojim ocima.«

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 148, 12-13. 14-15. 19-20 (Ø.: 12a)

Ø. Slavi, Jeruzaleme, Gospodina.

ili Aleluja!

¹² Slavi Gospodina, Jeruzaleme,
hvali Boga svoga, Sione!

¹³ On učvrsti zasune vrata tvojih,
blagoslovi u tebi tvoje sinove. Ø.

¹⁴ On dade mir granicama tvojim,
pšenicom te hrani najboljom.

¹⁵ Besjedu svoju šalje na zemlju,
brzo trči riječ njegova. Ø.

- ¹⁹ Riječ svoju on objavi Jakovu,
odluke svoje i zakone Izraelu.
²⁰ Ne učini tako nijednom narodu:
nijednom naredbe svoje ne objavi! Ø.

DRUGO ČITANJE

Jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi.

Čitanje Prve poslanice svetoga Pavla apostola Korinćanima

1 Kor 10, 16-17

Braćo! Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova? Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi; tå svi smo dionici jednoga kruha.

Riječ Gospodnja.

POSLJEDNICA (po volji bilo cijela, bilo od riječi »Andeoske eto hrane«):

Hvali, Sion, Spasitelja,
Vodu svog i Učitelja
pjesmama i popijevkom.

Uzdiži ga iznad svega,
nećeš preveć hvalit njega
niti kojom pohvalom.

Slava evo velika je:
živi kruh što život daje
častit nam je ovaj dan.

Kruh što bî kod svetog stola
među dvanaest apostola
podijeljen i blagovan.

Pojmo punom, jasnom riječi,
neka milo klikće, ječi
srdaca nam skladan glas.

Blagdan slavni svetkujemo,
ustanovu spominjemo
Gozbe što je dade Spas. →

Novog Kralja stol je ovo,
na njem evo Janje novo,
starom Vazmu dođe kraj.

Nesta slika toga trena,
ispred zbilje minu sjena,
tminu progna sunčev sjaj.

Što sâm stvori ono veče,
Krist to isto tvorit reče
dovijeka na spomen svoj.

Poučeni kako treba
prinosimo dare neba
u žrtvi spasonosnoj.

Nauke nam svete glase:
kruh u tijelo pretvara se,
vino u krv Gospodnju.

Ne shvaćamo, ne gledamo,
al' po jakoj vjeri znamo
što van reda biva tu.

U dva lika tu se daje
silne stvari kojima je
tek vanjština razlikom.

Tijelo hrana, krv je piće,
Kristovo je ipak biće
sve pod svakom prilikom.

Kad ga primiš, nije dio,
nije kriška, nego cio
ljudima se predaje.

Jeo jedan, jelo trista,
svaki prima svega Krista,
nit ga jelom nestaje.

Dobar, opak, blaguju ga,
kob je ipak svakom druga:
život ili smrtni mrak.

Smrt je zlima, dobrim žiće,
gledaj: isti kruh i piće,
plod toliko nejednak. →

Kad je tajna razlomljena,
znaj da čest joj odijeljena
ko cjelina vrijedi njena
jer u svakoj sav je dar.

Nit se mijenja što pri tome
stas il' stanje sakritome:
prilike se samo lome,
ne trga se sama stvar.

Andeoske eto hrane,
putnici se njome hrane;
to je kruh za odabране,
ne daje se svijetu zlom.

Davno mu je spominjanje
Izakovo žrtvovanje,
izraelskog Vazma janje,
mâna, hrana pustinjom.

Dobar pastir, pravo jelo,
smiluj nam se, Janje bijelo,
daj nam hranu, svoje Tijelo,
brani, vodi stado cijelo
k strani žiće blaženog.

Silni Bože što nam jesti
na zemaljskoj daješ cesti:
daj nam gore s tobom sjesti,
među svece ti nas smjesti
u nebu kod stola svog.
Amen, aleluja!

ALELUJA

Iv 6, 51

Ø. Aleluja! Ja sam kruh živi koji sam s neba sišao, govori Gospodin;
tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijeke. Ø. Aleluja!

EVANDELJE

Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko.

✉ Čitanje svetog Evandelja po Ivanu

Iv 6, 51-58

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu:

»Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijeke. Kruh koji ču ja dati tijelo je moje – za život svijeta.«

Židovi se nato među sobom prepirahu: »Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?« Reče im stoga Isus: »Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i piye krv moju, ima život vječni; i ja ču ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i piye moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijeke.«

Riječ Gospodnja.